

komme til ved Siden af Statens Foranstaltninger til Regulering af Priserne at foretage en almindelig kommunal Regulering af Brændselspriserne.

Ordføreren (Hauge): Jeg vil gøre et Par korte Bemærkninger først til det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger). Det ærede Medlem udtalte, at det konservative Folkeparti ikke vilde være med til at stemme for Fællesudvalgets Flertalsindstilling, fordi der ingen Trang var til at forhøje Beløbet fra 24 Kr. til 27 Kr. pr. Indbygger, og da der ingen Trang var dertil, betød en Tilslutning til Kravet om Beløbets Forhøjelse i Virkeligheden ikke andet, end at man ved at stille flere Penge til Raadighed søgte at opnaa en Folkegunst, og det vilde det ærede Medlem fra Frederiksberg under ingen Omstændigheder være med til. Jeg har sagt, at det selvfølgelig beror paa et Skøn, om 24 Kr. eller 27 Kr., ja, jeg kunde godt sige 30 Kr., er det rigtige Tal, det er ikke nemt at afgøre, hvilket det rigtige Tal er, naar der er Tale om at stille et Beløb til Raadighed paa den Maade, som Tilfældet er her, men det er under alle Omstændigheder givet, at Tallet 24 stemmer ikke med det Tal, der var i Ministerens oprindelige Lovforslag, idet hele § 4 er gaaet ud, saa at det Beløb, der kunde stilles til Raadighed efter første Del af § 4 til Afholdelse af Brændselsudgifter, og det Beløb, der kunde anvendes til Fordel for de fattige Børn, er gaaet ud, og Forhøjelsen med de 3 Kr. er, som allerede sagt, i Virkeligheden kun til Erstatning for de Beløb, der saaledes er gaaet ud. Der har altsaa ikke været Tale om noget som helst Overbud. Som Lovforslaget her foreligger, er det i Virkeligheden i pengelig Henseende et nøjagtigt Udtryk for det Lovforslag, Ministeren oprindeligt fremsatte. Selvfølgelig kan det ikke opgøres paa Øre, om det bliver det samme Antal Millioner, men i det store og hele bliver det det samme, det er jeg overbevist om, og det vil det ærede Medlem, der taler paa Venstres Vegne, sikkert give mig Ret i. Der er ikke Tale om noget som helst Overbud, og det er urigtigt, naar det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) siger, at man ved at stille Penge til Raadighed, som der ingen Brug var for, har søgt at indynde sig hos visse Dele af Befolkningen.

Jeg har for øvrigt det Indtryk, at det ikke er dette, som her er det afgørende

for det konservative Folkeparti, det kan det ifølge Sagens Natur ikke være, det afgørende maa være, at det konservative Folkeparti er utilfreds med de Skatteregler, som er foreslaaede, og som vil blive vedtaget, hvis Flertallets Forslag vedtages. I de Bemærkninger, som Mindretallet har gjort til Indstillingen, anføres det da ogsaa som en første Grund til, at det konservative Folkeparti ikke kan stemme for Indstillingen, at Skattereglerne ikke er i Overensstemmelse med Partiets Ønsker. Det siges udtrykkeligt, at det er den foreslaaede Affattelse af Skattereglerne — de ubillige Skatteregler, siges der —, man er imod. Hvem er det nu, disse Skatteregler efter Folkepartiets Opfattelse er ubillige overfor? Er det den jævne almindelige Del af Befolkningen? Er det Arbejderklassen eller Middelstanden? Nej, det er de højeste Skatteydere i Landet, det er de rige, de velhavende Klasser, dem, som har Raad til at betale Skatten, det er dem, det konservative Folkeparti vil søge at værne ved ikke at stemme for Flertallets Indstilling. Det undrer mig, at netop det konservative Folkeparti vil indtage den Stilling. Det Parti, der altid har paataget sig Forsvaret for Middelstanden, er her med til at forhindre Vedtagelsen af Skatteregler, som tager Hensyn til Middelstanden og lægger en Del af de Byrder, som Middelstanden efter de gældende Skatteregler vilde komme til at bære, over paa Skuldre, der har lettere ved at bære dem, det er det faktiske Forhold.

Desuden ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger dels til det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Jensen-Sønderup), dels til det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen). Det ærede Medlem fra Fuglebjerg sagde, at Lovforslaget, som det nu foreligger til Vedtagelse efter Flertallets Indstilling, ikke giver Kommunerne en eneste Øre mere, men giver netop det samme som Ministerens Lovforslag, og at der ikke, hvis man havde faaet de Regler, der blev vedtaget her i Tinget, endeligt vedtagne, var blevet en eneste Øre mere til Dyrtidsforanstaltninger. Det er for saa vidt rigtigt, som Tallet 27 er det samme som det, Folkeetinget har opstillet. Men det afgørende er, som den højtærede Indenrigsminister har sagt, ikke, at der stilles et saadant Beløb til Raadighed. (Martin Hansen: Jo!). Nej, det afgørende er, om Beløbet bliver anvendt eller kan anvendes. Hvis der havde staaet 100 Kr. pr. Indbygger, vilde det ikke have været afgørende, naar